

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

46.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 12-го Июня — 1836 — Wilno. Piątek. 12-го Czerwca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 31-го Мая.

По избранію большинствомъ числа членовъ Общества для поощренія Лѣснаго Хозяйства, Президентомъ онаго, на будущее четырехлѣтіе, нынѣшняго Президента, Г. Сенатора Тайнаго Совѣтника *Полетики*, Его Императорскому Величеству благоугодно было утвердить сіе назначеніе.

— Предсѣдатель Кавказскаго Областнаго Суда, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Денибековъ*, Всемилостивѣйше уволенъ, по преклонности его лѣтъ, во все отъ службы.

— Совѣтнику Иркутскаго Губернскаго Суда, Коллежскому Совѣтнику *Бобылеву*, Высочайше повелѣно быть Предсѣдателемъ Енисейскаго Губернскаго Правленія.

— Предсѣдателями Палатъ Гражданскаго и Уголовнаго Суда, въ Архангельской и Олонецкой губерніяхъ, Высочайше повелѣно быть Предсѣдателями тамошнихъ Палатъ Уголовнаго Суда: Архангельской, Коллежскому Совѣтнику *Дротаевскому*, и Олонецкой, Статскому Совѣтнику *Львову*.

— На основаніи утвержденаго Нами въ 27-й день Декабря 1835 года штата Временной Счетной Комиссіи Интенданства Дѣйствующей Арміи и по представленію Государственнаго Контролера, Всемилостивѣйше Повелѣваемъ быть Членомъ сей Комиссіи со стороны Государственнаго Контроля, состоящему при Департаментѣ Корабельныхъ лѣсовъ, Оберъ-Контролеру 7-го класса *Гаврилову*.

— Служащему въ Главномъ Управленіи Восточной Сибири, Коллежскому Ассессору *Сукачеву* Повелѣваемъ быть исправляющимъ должность Совѣтника и Начальника 1-го Отдѣленія Главнаго Управленія Восточной Сибири.

— Его Императорское Величество, по положенію Комитета Гг. Министровъ, въ 21 день Апрѣля сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ: фамилію Члена Государственнаго Совѣта, Министра, Статскаго Секретаря Царства Польскаго *Степана* и двоюроднаго брата его *Станислава Грабовскихъ*, съ ихъ потомствомъ, утвердить въ Графскомъ достоинствѣ, безъ предъявленія на оное дальнѣйшихъ доказательствъ.

— Изыскивая способы къ постепенному усовершенствованію земледѣлія въ Имперіи Нашей, яко главнѣйшаго источника богатства частнаго и общаго, учредили Мы, для открытія ближайшихъ къ тому средствъ, особый Комитетъ, по заключеніямъ коего различныя мѣроположенія приведены уже въ дѣйствіе; но какъ главный способъ къ достиженію столь желаемой цѣли состоитъ въ распространеніи нужныхъ свѣденій и приготовленіи практическихъ людей, для введенія лучшихъ методовъ сельскаго хозяйства, то по предначертанію того Комитета Повелѣли Мы Министру Финансовъ приступить неотлагательно къ учрежденію Земледѣльческой Школы съ образцовымъ сельскимъ хозяйствомъ и коренною овчарнею. Одобривъ нынѣ окончателныя предположенія того Комитета о семъ заведеніи, Мы утвердили прилагаемое при семъ Положеніе о Горыгорѣцкой Земледѣльче-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 31-go Maja.

Po wybraniu większością liczbę Członków Towarzystwa dla zachęcenia Lesnego Gospodarstwa, Prezydentem tegoż Towarzystwa, na następne cztery lata, teraźniejszego Prezydenta, P. Senatora Tajnego Radcę *Poletikę*, NAYJAŚNIEYSZEMU CESARZOWI Jego Mości podobą się utwierdzić ten wybór.

— Prezydent Kaukazkiego Obwodowego Sądu, Rzeszywisty Radca Stanu *Denibekow*, NAYŁASKAWIEY uwolniony, dla podeszłego wieku, zupełnie ze służby.

— Radcy Irkuckiego Gubernialnego Sądu, Radcy Kollegialnemu *Bobylewu*, NAYWYŻEY Rozkazano byđź Prozydentem Jeniseyskiego Gubernialnego Rządu.

— Prezydentami Izb Cywilnego i Kryminalnego Sądu, w Archangielskiej i Ołoneckiej Guberniach, NAYWYŻEY rozkazano byđź Prezydentóm tamecznych Izb Kryminalnego Sądu: Archangielskiej, Radcy Kollegialnemu *Drotajewskiemu*, i Ołoneckiej, Radcy Stanu *Lwowu*.

— Na osnowie zatwierdzonego przez Nas, w dniu 27 Grudnia 1835 roku Etabu Czasowey Rachunkowey Kommissii Intendencji Armii Działającej, i po przedstawieniu Kontrolera Państwa, NAYŁASKAWIEY Rozkazujemy byđź Członkiem tey Kommissii ze strony Kontrolli Państwa, zostającemu przy Departamencie lasow okręgowych Ober-Kontrolerowi 7-mey klasy *Hawryłowu*.

— Zostającemu w Głównym Zarządzie Wschodniej Syberyi, Kollegialnemu Assesorowi *Sukaczewu*, Rozkazujemy byđź sprawującym obowiązek Radcy i Naczelnika 1-go Oddziału Głównego Zarządu Wschodniej Syberyi.

— Jego CESARSKA Mość, po nastalém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, w dniu 21 Kwietnia teraźniejszego roku, NAYWYŻEY rozkazać raczył: familią Członka Rady Państwa, Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego *Stefana* i stryjecznego brata jego *Stanisława Grabowskich*, z ich potomstwem, utwierdzić w dostojności Hrabiowskiej, bez okazywania na nie dalszych dowodów.

— Wyszukując sposobów ku stopniowemu udoskonaleniu rolnictwa w CESARSTWIE NASZYM, jako głównego źródła i powszechnego i szczególnych osób bogactwa, ustanowiliśmy, w celu wykrycia naybliższych ku temu środków, udzielną Komitet, na którego wnioski, rozmaite przedmioty przyprawdzone już zostały do skutku; gdy wszakże celniejszy sposób osiągnięcia tyle pożądanego celu, zależy na upowszechnieniu potrzebnych wiadomości i praktycznym ukształceniu ludzi dla wprowadzenia ulepszonych metod wieyskiego gospodarstwa; przeto, stosownie do projektu tegoż Komitetu, poleciliśmy Ministrowi Skarbu, przystąpić niezwłocznie do założenia szkoły rolniczej, ze wzorowem gospodarstwem wieyskiem i główną owczarnią. Przyjąwszy teraz wnioski Komitetu względem tego zakładu, zatwierdziliśmy załączającą się przy niniejszym Ustawę Horyhoreckiej szkoły rolniczej, i dawszy Ministrowi Skarbu potrzebne

ской Школь, и давъ Министру Финансовъ нужныя повелѣнія по прочимъ предметамъ, до сего дѣла относящимся, Повелѣваемъ Правительствующему Сенату вышеозначенное Положеніе привести въ надлежащее исполненіе.

— Обращая вниманіе на существующій въ Астраханской губерніи недостатокъ въ канцелярскихъ чиновникахъ и на происходящій отъ того затрудненій въ производствѣ дѣлъ, признали Мы за благо, для привлеченія въ сей край способныхъ къ гражданской службѣ чиновниковъ, даровать оному, главнѣйше по близости его къ Кавказской Области нѣкоторыя изъ преимуществъ, положеніемъ 26 Мая 1835 года собственно служащимъ въ сей Области присвоенныхъ, распространяя преимущества сїи на всѣхъ чиновниковъ по общей гражданской службѣ, какъ нынѣ въ Астраханской губерніи состоящихъ, такъ и вновь туда опредѣляющихся. Въ слѣдствіе чего утвердивъ составленное въ Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ и разсмотрѣнное въ Государственномъ Совѣтѣ особое о семъ положеніе, и препровождая таковое въ Правительствующій Сенатъ, Повелѣваемъ: къ приведенію онаго въ дѣйствіе сдѣлать надлежащее распоряженіе. 9-го Мая 1836 г.

— Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Господина Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что Вятскій Гражданскій Губернаторъ вошелъ къ нему съ представленіемъ объ установленіи въ городской доходъ сбора за клейменіе мѣры четырехъ-четвериковой, называемой осминицею. По сношеніи о семъ съ Господиномъ Министромъ Финансовъ, онъ Господинъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, входилъ съ представленіемъ въ Государственный Совѣтъ, который мнѣніемъ Высочайшаго соизволенія удостоеннымъ, 27 Марта положилъ: дозволить торговцамъ и промышленникамъ заводить и имѣть мѣры четырехъ-четвериковыя, клеймить ихъ также какъ и прочія, и за клейменіе оныхъ взимать въ городской доходъ по шестнадцати рублей.

— Въ слѣдствіе внесеннаго Г. Министромъ Финансовъ представленія по возникшему вопросу: какимъ сборомъ слѣдуетъ облагать на городскія и земскія повинности, при полученіи на право торговли свидѣтельствомъ, Астраханскихъ Армянъ, пользующихся льготою, Государственный Совѣтъ въ Высочайше утвержденномъ 15 Апрѣля мнѣніи, постановилъ: „при выдачѣ Астраханскимъ льготнымъ Армянамъ купеческихъ свидѣтельствъ, безъ взысканія, на основаніи 1-го примѣчанія къ 474 статьѣ Свода Устава о пошлинахъ (т. V), установленныхъ за оныя въ казну пошлины, слѣдуетъ наравнѣ со всѣми прочими купцами, по силѣ статьи 521 Свода Устава о земскихъ повинностяхъ (т. IV) и статьи 47 Свода постановленій о благоустройствѣ въ городахъ и селеніяхъ (т. XII), взимать съ объявляемыхъ капиталовъ $\frac{1}{8}$ на земскую повинность, не облагая за тѣмъ никакимъ на сей предметъ особымъ подушнымъ сборомъ и $\frac{1}{8}$ на повинности городскія, независимо отъ сборовъ, установленныхъ положеніемъ о доходахъ и расходахъ города Астрахани 16 Марта 1825 года.“

— Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Г. Министра Финансовъ, что Высочайше утвержденнымъ 5-го Апрѣля 1830 года положеніемъ Комитета Г. Министровъ, повелѣно было: „сложить вовсе пошлину съ отпускаемыхъ за границу канатовъ и веревокъ, въ видѣ опыта, на три года, дозволивъ погрузку оныхъ въ корабли безъ наложенія на нихъ таможенныхъ стемпелей; дневную же провизію, не превышающую ста пудъ, дозволить грузить въ корабли безъ вида Таможни, на основаніи § 105 Таможеннаго устава (Свода Уставовъ Таможенныхъ томъ 6 ст. 879) съ обязательствомъ фабрикантовъ, въ концѣ навигаціи представлять вѣрный счетъ погруженнаго такимъ образомъ товара.“ Въ послѣдствіи по Высочайше утвержденному положенію Комитета Г. Министровъ, состоявшемуся 11 Апрѣля 1833 года, продолженъ былъ на три года беспошлинный отпускъ за границу канатовъ и веревокъ на правилахъ, изъясненныхъ въ положеніи Комитета 5 Апрѣля 1830 года. Нынѣ, по случаю истеченія послѣдней трехъ лѣтней льготы, и въ слѣдствіе поступившей къ нему Г. Министру просьбы канатныхъ фабрикантовъ, онъ входилъ вновь съ представленіемъ въ Комитетъ Г. Министровъ, по положенію коего, состоявшемуся 10 Марта сего года, Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ, продолжить еще на три года беспошлинный отпускъ за границу канатовъ и веревокъ, на прежнемъ основаніи.

— Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Г. Министра Финансовъ, что, получивъ указъ Правительствующаго Сената отъ 21 Февраля, съ извѣщеніемъ согласія на мнѣніе его Г. Министра, чтобы чиновникамъ, удаленнымъ отъ должностей съ назна-

роzkazy w dalszych przedmiotach, Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi wzmiankowaną Ustawę przyprowadzić do należytego wykonania.

— Zwracając uwagę na istniejący w Gubernii Astrachańskiej niedostatek kancelaryjnych urzędników i na wynikające ztąd trudności w wykonywaniu dzieł, Uznaliśmy za dobrą, dla zachęcenia do tego kraju zdatnych do cywilnej służby Urzędników, nadać mu główniejsze, z uwagi na bliskie jej z Obwodem Kaukaskim położenie, niektóre z prerogatyw, ustawą 26 Maja 1835 roku właściwie służącym w tym obwodzie nadanych, rozciągając te prerogatywy na wszystkich Urzędników w ogólnej Cywilnej służbie, tak teraz w Gubernii Astrachańskiej zostających, jak i nanowo przybydź tam mających. Na skutek czego, zatwierdziwszy uczynione w Ministerjum Spraw Wewnętrznych i rozpatrzone w Radzie Państwa osobne o tém postanowienie, i przesyłając takowe do Rządzącego Senatu, Rozkazujemy: dla przyprowadzenia tego do skutku, uczynić należyte rozporządzenie. 9 Maja 1836 roku.

— Rządzący Senat słuchali raportu Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, że Wiatski Cywilny Gubernator, czynił mu przedstawienie, o ustanowieniu na dochod miejski poboru za szteplowanie miary czteryczterykowej, nazywaney osminnicą. Po skomunikowaniu się o tém z Panem Ministrem Skarbu, P. Minister Spraw Wewnętrznych, czynił przedstawienie do Rady Państwa, która przez Opinią, zaszczyconą Najwyższem zezwoleniem 27 Marca, postanowiła: dozwolnić handlarzom i przemysłnikom sporządzać i mieć miary czteryczterykowe, szteplować je tak jak inne, i za ich szteplowanie pobierać na dochod miejski po szesnaście rubli.

— Na skutek wniesionego przez P. Ministra Skarbu przedstawienia z powodu wynikłego zapytania: jaki pobor należy brać na Mieskie i Ziemskie powinności, przy otrzymywaniu świadectw na prawo handlu, przez Astrachańskich Ormianów, korzystających z ulgi, Rada Państwa w Najwyższej zatwierdzonej dnia 15 Aprila opinii, postanowiła: „przy wydawaniu Astrachańskim Ormianom, korzystającym z ulgi, kupieckich świadectw bez opłaty na osnowie 1-go przypisu do 474 art. Połączenia Ustaw o poszlinach (T. 5-go) ustanowionych za nie do Skarbu poszlin, należy zarówno ze wszystkimi innemi kupcami, z mocy art. 521 Połączenia ustaw o ziemskich powinnościach (T. IV.) i art. 47 Połączenia postanowień o urządzeniu w miastach i wsiach (T. XII.), uzyskiwać z objawionych kapitałów $\frac{1}{8}$ na ziemską powinność, nie pobierając zatym żadnych na ten cel osobnych podusznych poborów i $\frac{1}{8}$ na mieskie powinności, niezależnie od poborów przepisanych Ustawą o dochodach i rozchodach miasta Astrachania 16 Marca 1825 r.“

— Rządzący Senat słuchali Raportu P. Ministra Skarbu, że przez Najwyższą zatwierdzone 5 Aprila 1830 r. postanowienie Komitetu PP. Ministrów, rozkazano było: „zdjąć w zupełności poszlinę od wypuszczanych za granicę lin i powrozów, w sposobie próby, na trzy lata, dozwoliwszy ładowanie onych na okręty, bez przyładania do nich tamozennych szteplow; a dzienną prowizją, nieprzewyższającą sta pудów, dozwolić ładować na okręty bez widza Tamozni na osnowie § 105 Tamozennej ustawy (Połączenia Ustaw Tamozennych Tom 6 art. 879), z zobowiązaniem fabrykantów, przy ukończeniu nawigacyi przedstawiać rzetelny rachunek utadowanego takim sposobem towaru.“ W następnym czasie, podług Najwyższej zatwierdzonego postanowienia Komitetu PP. Ministrów, nastątego w dniu 11 Kwietnia 1833 roku, przedłużony był na trzy lata bezposzlinowy wywóz za granicę lin i powrozów, na prawidłach, wyrażonych w postanowieniu Komitetu 5 Kwietnia 1830 r. Teraz, z okoliczności upłynienia ostatniej trzyletniej ulgi, i na skutek weszłej do P. Ministra prośby fabrykantów lin, czynił on nanowo przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, po którego postanowieniu, nastątem dnia 10 Marca tego roku, Cesarz Jego Mość Najwyższej Rozkazać raczył, przedłużyć jeszcze na trzy lata bezposzlinowy wywóz za granicę lin i powrozów na dotychczasowej osnowie.

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Skarbu, że, otrzymawszy Ukaz Rządzącego Senatu pod dniem 21 Lutego, z wyrażeniem zgodzenia się na zdanie tegoż P. Ministra, ażeby Urzędnikom, usunionym od obowiązków z przeznaczeniem śledztwa albo sądu, przed uczynieniem

ченіемъ слѣдствія, или суда, прежде сдѣланныхъ въ Министерствѣ Финансовъ распоряженій объ ассигнованіи добавочныхъ суммъ по Высочайшему Указу 9 Января 1835 года, производить половинное жалованье и удовлетворить по оправданіи ихъ изъ прежнихъ окладовъ, должности присвоенныхъ, или изъ окладовъ по чину, смотря по тому, который менше; тѣмъ же, кои получали на службѣ новые оклады, въ случаѣ преданія суду, или слѣдствію, выдачу первой и другой половины жалованья оставить на общемъ основаніи, сообразно ст. 554 и 555 Т. 3 Уст. о Гражд. службѣ, входилъ онъ Г. Министръ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, по положенію коего, Государь Императоръ, въ 21 день мѣсяца Марта, означенное мнѣніе его Г. Министра Финансовъ Высочайше утвердить соизволилъ.

— Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Собраніи 4-го, 5-го и Межеваго Департаментовъ, слушали предложеніе Господина Министра Юстиціи, Тайнаго Советника и Кавалера Дмитрія Васильевича Дашкова, при которомъ предложилъ Правительствующему Сенату, къ надлежащему исполненію, списокъ съ Высочайше конфирмованнаго въ 11-й день прошедшаго Марта мнѣнія Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ внесенный, по Высочайшему повелѣнію, Министромъ Юстиціи вопросъ, возникшій отъ частнаго дѣла въ Правительствующемъ Сенатѣ производившагося о поясненіи 827 и 828 статей Устава Кредитныхъ Установленій, въ примѣненіи оныхъ къ мѣстнымъ законамъ Западныхъ губерній, мнѣніемъ *положилъ*: въ поясненіи 827 и 828 статей Свода Законовъ тома XI постановить: 1) (ст. 827) Имѣніе осеквестрованное по требованію Одесской Конторы Коммерческаго Банка за долгъ ея, изымается изъ казеннаго и партикулярнаго взысканія, и не входитъ ни въ какой конкурсъ, пока не будетъ удовлетворенъ долгъ Конторы. Но еслибы взысканіе Конторы обращено было на такое недвижимое имѣніе, на коемъ, прежде ея иска, обеспечены были, по мѣстнымъ законамъ Западныхъ губерній, другіе долги: то имѣніе таковое, до уплаты сихъ долговъ, не можетъ подлежать ни секвестру, ни опеку по требованію Конторы. 2) (ст. 828) Долги Одесской Конторы удовлетворяются изъ имѣнія должника преимущественно предъ всеми казенными исками и частными претензіями; но въ случаѣ объявленной несостоятельности, долги ея удовлетворяются не иначе, какъ наравнѣ со всеми тѣми долгами, кои по общему закону о торговой несостоятельности (ст. 1477 Т. XI) отнесены къ первому разряду. Къ сему разряду принадлежатъ и долги, обеспеченные на недвижимомъ имѣніи, по внесенію оныхъ въ акты, на основаніи мѣстныхъ законовъ Западныхъ губерній. На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано: „*Быть по сему.*“ Въ Санктпетербургѣ. 11 Марта 1836 года. Подписалъ: *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Графъ Новосильцовъ.* Съ подлиннымъ вѣрно: *Въ должности Государственнаго Секретаря Статсъ-Секретарь Баронъ М. Корфъ.*

— Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія уведомилъ Г. Министра Юстиціи, что, по случаю поступившихъ въ Герольдію отъ нѣкоторыхъ университетскихъ студентовъ, окончившихъ курсъ ученія, но не пріобрѣвшихъ ученыхъ степеней, прошеній, о дарованіи имъ на основаніи 1-го пункта статьи 367, тома IX Свода Законовъ о Состояніяхъ, личнаго почетнаго гражданства, возникъ вопросъ: могутъ ли быть удостоены сего званія тѣ изъ студентовъ, кои, по засвидѣтельствованію Университетовъ, окончили съ успѣхомъ полный курсъ ученія, но не подвергались установленному испытанію, для полученія ученой степени? — Принимая въ уваженіе, что для совершенія полного курса ученія требуется прилежаніе, въ теченіе установленнаго числа лѣтъ слушаніе университетскихъ лекцій; что успѣшное окончаніе университетскаго курса ученія можетъ быть доказано не иначе, какъ послѣдствіями испытанія, и, что слѣдовательно, неподвергавшіеся оному не должны имѣть ни какого притязанія на почетное гражданство, онъ, Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія, входилъ въ Государственный Совѣтъ съ представленіемъ, о замѣнѣ вышесказаннаго пункта Свода Законовъ слѣдующимъ: „*Причисленія въ почетное гражданство, лично, безъ потомства, могутъ просить получившіе отъ одного изъ Россійскихъ Университетовъ надлежащій аттестатъ на званіе Дѣйствительнаго Студента, или на степень Кандидата, сохраняя въ прочемъ дарованное право вступать въ государственную службу.*“ — Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и Общемъ Собраніи, по рассмотрѣніи означеннаго представленія, нашедъ, что невыдержавшіи испыта-

въ Министерствѣ Скарбу распоряженія о ассигнованіи дополнительныхъ суммъ, подлугъ Высочайшаго Указа 9 Стыч. 1835 г., выдавать по полнотѣ годичныя платы и вытѣкать по ихъ усprawiedliwieniu z dawniejszych wyznaczeń, do obowiązku przywiązanych, albo z wyznaczeń podług rangi, podług tego, które jest mniejsze; dla tychъ zaś, którzy pobierali na służbie nowe wyznaczenia, w zdarzeniu oddania pod sąd albo śledztwo, wydanie pierwszej i drugiej połowy roczney płacy zostawić na ogólney osnowie, stosownie do art. 554 i 555 T. 3go ustaw o cywilney służbie, tenże P. Minister czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, po nastąpieniu postanowieniu którego, Cesarzъ Jego Mości, dnia 21 przeszłego Marca, rzeczony zdanie P. Ministra Skarbu, *NAWYŻEY* zatwierdzić raczył.

— Рządzący Senat, na połączoneмъ zebraniu 4, 5 i Granicznego Departamentow, słuchali przełożenia P. Ministra Sprawiedliwości, Rady Taynego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, przy którymъ przekładałъ Rządzącemu Senatowi, dla należytego wypełnienia, kopią *NAWYŻEY* zatwierdzoney w dniu 11 przeszłego Marca Opinii Rady Państwa, w następney treści: Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechnémъ Zebraniu, rozpatrzywszy wniesione z *NAWYŻEY* Rozkazu przez Ministra Sprawiedliwości zapytanie, wynikłe zъ prywatnego dzieła, w Rządzącymъ Senacie odbywającego się, o wyjaśnieniu 827 i 828 Art. Ustawy kredytowychъ ustanowien, w zastosowaniu onychъ do miejscowychъ prawъ Gubernii Zachodnich, przez Opinią postanowiła: Dla wyjaśnienia 827 i 828 art. Połączenia praw T. XI postanowić: 1) (Art. 827) majątekъ zasekwestrowany, na zapotrzebowanie Odeskiego Kantoru Banku handlowego, za długъ jemu, wyymuje się zъ pod skarbowego i prywatnego poszukiwania i nie podpada żadnemu konkursowi, dopóki nie będzie zaspokojony długъ Kantoru. Lecz jeśliбы poszukiwanie Kantoru, zastosowane było do takiego nieruchomego majątku, na którym, przedъ jego iskiemъ zabezpieczone były, podługъ miejscowychъ prawъ Zachodnichъ Gubernii, inne długі; wtedy majątekъ taki, do wypłaty tychъ długów, nie może ulegać ani sekwestrowi, ani opiece na zapotrzebowanie Kantoru. 2) (Art. 828) Długі Odeskiego Kantoru zaspakają się zъ majątku dłużnika zъ pierwszeństwemъ przedъ wszystkimi skarhowemi iskami i prywatnemi pretensyami, lecz w zdarzeniu oświadczoney niewypłatności, długі jego zaspakają się nie inaczej, jakъ zarówno zъ temi wszystkimi długami, które, podługъ ogólnychъ prawъ o handlowey niewypłatności (Ar. 1477 T. XI), odniesione są do pierwszego rzędu: Do tego rzędu należą i długі, zabezpieczone na nieruchomymъ majątku, po wniesieniu ichъ do akt, na osnowie miejscowychъ prawъ Zachodnichъ Gubernii. Na oryginalu Własną Jego CESARSKIKY Mości ręką napisano: „*Ma byдъ podługъ tego.*“ W St. Petersburgu 11 Marca 1836 roku. Podpisałъ: *Prezydentъ Rady Państwa Hrabia Nowosilcow.* Zъ oryginałemъ zgodno: *W obowiązku Sekretarza Państwa Sekretarzъ Stanu Baronъ M. Korfъ.*

— P. Minister Narodowego Oświecenia, uwiadomiłъ P. Ministra Sprawiedliwości, że, zъ przyczyny weszłychъ prośbъ do Heroldyi od niektórychъ studentówъ Uniwersyteckich, którzy ukończyli kursъ nauk, lecz nie otrzymali uczonychъ stopni, o дарованіи im, na osnowie 1-go punktu artykułu 367 Tomu IX Połączenia Praw o Stanach, osobistego почетного hradźdaństwa, wynikło zapytanie: czy mogą byдъ uznani godnemi tego nazwania ci ze studentów, którzy, podługъ zaświadczenia Uniwersitetow, zъ postępemъ ukończyli zupełny kursъ nauk, lecz nie zdawali ustanowionego examinu, dla otrzymania uczonychъ stopni? — Zważając, że dla ukończenia zupełnego kursu nauk, wymaga się pilnego w ciągu ustanowioney liczby latъ słuchania Uniwersyteckichъ lekcyj; że ukończenie zъ postępemъ Uniwersyteckiego kursu nauk, może byдъ dowiedzione nie inaczej, jakъ przezъ skutki examinu, i, że zatem, którzy go nie zdawali, nie powinni mieć żadnego roszczenia do почетного hradźdaństwa, P. Minister Narodowego Oświecenia, czyniłъ do Rady Państwa przedstawienie, o zamianie wyżej pomienionego punktu Połączenia Prawъ następującymъ: „*Policzenie do почетного hradźdaństwa osobiście, bezъ potomstwa, mogą просić ci, którzy otrzymali odъ jednego zъ Rossyyskichъ Uniwersitetowъ należyty аттестатъ на nazwanie rzeczywistego studenta, albo на stopieńъ kandydata, zachowującъ zresztą dane prawo na weyście do krajowej służby.*“ — Rada Państwa, na Departamencie Prawъ i на Powszechnémъ Zebraniu, по rozpatrzeniu pomienionego przełożenia, znalazłszy, że ten, który nie zdałъ examinu на stopieńъ przynajmniej studenta, nie może byдъ uznany за takiego, który ukończyłъ zъ postępemъ kursъ nauk, postanowiłъ: polecieć P. Ministrowi Narodowego Oświecenia,

нія на степень, по крайней мѣрѣ студента, не можетъ быть признанъ кончившимъ успѣшно курсъ ученія, положили: предоставить ему, Г. Министру Народнаго Просвѣщенія, согласно съ настоящимъ мнѣніемъ его, донести Правительствующему Сенату, что успѣшное окончаніе курса наукъ, по точному смыслу 367 ст. IX. том. Свод. Зак., непременно должно быть засвидѣтельствовано испытаніемъ на званіе Дѣйствительнаго Студента или на другую высшую ученую степень, и что безъ сего удостовѣренія, никто не можетъ быть признаваемъ кончившимъ съ успѣхомъ университетскій курсъ наукъ. Такое мнѣніе Государственнаго Совѣта удостоено, въ 27-й день минушаго Марта, Высочайшаго утвержденія.

— Его Императорское Величество, по положенію Комитета Г. Министровъ, въ 11 день минушаго Февраля Высочайше повелѣть соизволило: отъ запрещенія представлять къ орденамъ неимѣющихъ знака отличія безпорочной службы (Св. Зак. т. 1 учр. ст. 2217) изъять чиновниковъ, удостоившихся уже получить за выслугу узаконенныхъ 25 и 35 лѣтъ ордена Св. Георгія или Св. Владимира, если впрочемъ формулары ихъ и засвидѣтельствованія Начальства не подають никакого повода сомнѣваться въ безпорочности ихъ службы. (Сен. В.)

К О Н К У Р С Ъ

на мѣста Адъюнктовъ Императорской Академіи наукъ.

Императорская С. Петербургская Академія Наукъ, на основаніи § 74 Высочайше дарованнаго ей въ 8-й день Января сего года Устава, доводитъ симъ до свѣдѣнія отечественныхъ ученыхъ, что въ нынѣшнемъ составѣ ея имѣется нѣсколько штатныхъ вакансій на мѣста Адъюнктовъ.

Науки, по которымъ Академія преимущественно желаетъ усилить число своихъ сотрудниковъ, суть слѣдующія:

- 1) По прикладной Математикѣ: *Теорія машинъ и практическая Механика.*
- 2) *Химія.*
- 3) *Минералогія и Геогнозія.*
- 4) По Зоологій: *Естественная Исторія ископаемыхъ безпозвоножныхъ животныхъ и Геологія.*
- 5) *Политическая Экономія и Статистика.*
- 6) *Россійская Исторія и древности.*
- 7) По словесности и древностямъ Азіатскихъ народовъ: *Китайская, Манджурская, Армянская и Грузинская Литературы.*

Желющіе состязаться по которому либо изъ сихъ предметовъ на полученіе степени Адъюнкта, со всеми правами оной присвоенными, имѣютъ прислать, въ теченіе *шести мѣслцевъ*, считая со дня сей публикаціи, на имя Академіи, свои сочиненія, содержащія *собственные ихъ ученія разысканія*. Сокращенныя сочиненія по Филологической части должны быть писаны на Латинскомъ языкѣ.

Права и обязанности Адъюнктовъ въ подробности изложены въ Уставѣ Академіи, который можно получить у Коммиссіонеровъ Академіи, книгопродавцевъ Грефа и Глазунова. (Спб. В.)

— Изъ Кишинева пишутъ, отъ 25-го Апрѣля, что кромѣ вреда, причиненнаго утренними морозами виноградникамъ и фруктовымъ садамъ Бессарабской Области, во многихъ мѣстахъ нанесенъ значительный убытокъ въ скотѣ разнаго рода, появленіемъ необыкновеннаго множества волковъ изъ лѣсныхъ западныхъ предѣловъ, на что крайне жалуются здѣшніе хозяева простыхъ овчаренъ, и вообще сельскіе жители, особенно живущіе между лѣсами. Хотя, съ наступленіемъ нынѣшнихъ полевыхъ работъ хищные звѣри, привлеченные суровостію продолжительной зимы, или другими мѣстными причинами, наносятъ менѣе вреда, но при всемъ томъ, обширныя стада овецъ, на тучныхъ пажиткахъ нашихъ, вѣроятно, не избѣгутъ значительныхъ жертвъ. (Од. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 3-го Юня.

Journal du Commerce уведомляетъ, что Генераль *Allard*, 29-го ч. п. м. имѣлъ важное совѣщаніе съ Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ, коему сообщилъ полученныя чрезъ Египетъ донесенія, могущія дать совсѣмъ иное направленіе нашей политикѣ. Генераль *Allard* занимаетъ теперъ такое мѣсто, съ котораго обращаетъ на себя вниманіе трехъ Державъ; одна изъ нихъ получаетъ отъ него посредствомъ своего Посланника извѣстія о Индіи и Персіи; Англія же становится часъ отъ часу бдительнѣе, смотря на сношенія Правительства Лагора съ Франціею.

— Лордъ *Granville* 8-го Мая (въ день тезоименитства Короля) далъ блистательный завтракъ съ тац-

зgodnie z terazniejszą jego opinią, donieść Rządzącemu Senatowi, że ukończenie z postępem kursu nauk, podług istotney myśli art. 367 Tomu IX Połączenia Praw, koniecznie powinno być zaświadczone examinem na nazwane rzeczywiście studenta, lub na inny wyższy uczony stopień, i że bez tego upewnienia, nikt nie może być uznany za takiego, który z postępem ukończył Uniwersytecki kurs nauk. Takową opinią Rady Państwa zaśwadczyła, w dniu 27 zeszłego Marca, na Najwyższe zatwierdzenie.

— НАЙЯСНѢЙШЫ ПАН, по nastątemъ postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, w dniu 11-tym zeszłego Lutego, Najwyżey rozkazać raczył: od zaprzeczenia przedstawiania do orderów, nie mających znaku dystynkcyi nieskazitelney służby (Połącz. Praw t. 1 urzędzenia art. 2217), wyjąć urzędników, którzy już zasłużyli na otrzymanie, za wysługę przepisanych 25 i 35 lat, Orderu Sw. Jerzego lub Sw. Włodzimierza, jeżeli z resztą ich formularze i zaświadczenia Zwierzchności, nie dają żadnego powodu, do wątpienia o nieskazitelności ich służby. (G. S.)

К О Н К У Р С

Do POSADY ADJUNKTOW CESARSKIEY AKADEMII NAUK.

CESARSKA St. Petersburgska Akademia Nauk, na osnovie § 74 Najwyżey darowanych jey w dniu 8 Stycznia tego roku Ustaw podaje ninieyszemъ do wiadomości krajowych uczonych, że w terazniejszymъ jey składzie jest kilka etatowych wakansow posad Adjunktowskich.

Nauki, do których Akademia naybardziejziej życzy powiększyć liczbę swoichъ współpracowników, są następujące:

- 1) Matematyki stosowanej: *Teorya machin i praktyczna Mechanika.*
- 2) *Chemija.*
- 3) *Mineralogia i Geognozya.*
- 4) Zoologii: *Historia Naturalna wykopywanychъ bezpacierzowychъ zwierząt i Geologija.*
- 5) *Ekonomija Polityczna i Statystyka.*
- 6) *Rossyyska Historja i Starożytność.*
- 7) Z Literatury i Starożytności Azyatyckichъ narodów: *Chińska, Mandżurska, Ormiańska i Georgiańska, Literatury.*

Życzący ubiegać się o którykolwiekъ z tychъ przedmiotów dla otrzymania stopnia Adjunkta, ze wszystkimi nadanemi mu prawami, mają przysłać, w przeciągu *sześciu miesięcy*, licząc od dnia tego obwieszczenia, do Akademii, swoje dzieła, zawierające *własne ichъ uczone badania*. Pisma konkursowe w części Filologiczney, powinny być pisane w języku Łacińskimъ.

Prawa i obowiązki Adjunktów w szczególności opisane są w ustawachъ Akademii, których można dostać u Kommissantowъ Akademii, Xięgarzy Gräfa i Głazunowa. (G. S. P.)

— Donoszą z Kiszyniewa, pod d. 25 Kwietnia, że oprócz szkód zrzadzonychъ przez mrozy porankowe w winnicachъ i ogrodachъ fruktowych, w Obwodzie Bessarabskim, w wielu miejscachъ znaczne poniesione straty w bydle różnego rodzaju, ukazaniem się wielkiego mnostwa wilków od lesnychъ granicъ zachodnichъ, na co się bardzo ukarżają tuteyscy właściciele prostychъ owczarni, i w ogólności mieszkańcy wieyscy, a naybardziejziej między lasy żyjący. Chociaż z nastąpieniemъ teraz robótъ w polu, zwierzęta drapieżne, przyciągnięte srogością długiey zimy, lub inuemi przyczynami miejscowemi, muię czynią szkody, lecz z témъ wszystkiemъ wielkie стада овецъ, na żyźnychъ pastwiskachъ naszychъ, zapewna nieunikną znaczącychъ ofiar. (G. O.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCJA.

Paryż, dnia 3 Czerwca.

Journal du Commerce zawiera, że Jenerał *Allard* miał d. 29 z. m. ważną naradę z Ministremъ Spraw zagranicznych, któremu udzieliłъ otrzymane przezъ Egiptъ doniesienia, mogące nadać zupełnie innу kierunekъ polityce naszej. Jenerał *Allard* zajmuje teraz stanowisko, w którymъ zwraca na siebie uwagę trzechъ Mocarstwъ; jedno zъ nichъ zasięga od niego przezъ Posta swego wiadomości o Indyachъ i Persyi; Anglia zaś staje się coraz bacznieyszą ze względu stosunkówъ władcy kraju *Lahory* z Francją.

— Lord *Granville*, dał dnia 8 Maja (w dzieńъ imienia Króla Angielskiego) świetne śniadanie z tańcami, na

нами, на которомъ находилось около 600 особъ. Замѣтно было, что Г. Тьерз довольно хладнокровно обращался съ Англійскимъ Посланникомъ, а напротивъ много разговаривалъ съ Графомъ Паленомъ.

— Хотя многіе здѣсь говорятъ о намѣреніи Герцоговъ Орлеанскаго и Немурскаго, сочетаться съ Германскими Принцессами, однако находятся и такіе, которые полагаютъ, что цѣлю ихъ путешествія, есть бракосочетаніе съ Принцессою Беррійскою. Сямъ планомъ будто бы занимаются Г. Блассъ, одинъ Германскій Министръ и Г. Тьерз.

— Слышно, что прїѣдетъ сюда Греческій Король.

— Кажется, что вооруженія въ Швеціи не нравятся Англичанамъ. Лордъ Гранвилъ явно избѣгаетъ свиданія съ Г-мъ Левенгальмомъ, Шведскимъ Посланникомъ, который находится въ тѣсныхъ сношеніяхъ съ Графомъ Паленомъ.

— Г. Тьерз, кажется совершенно доволенъ поступками Г. Реневаля. Особенно ему не нравится хвастовство и тщеславіе послѣдняго. Можетъ быть, что мѣсто Г-на Реневаля въ Мадритѣ, займетъ Г. Минье, извѣстный историкъ, другъ Г-на Тьера. (D.P.)

— Третьяго дня въ Палатѣ Депутатовъ, во время совѣщаній о бюджетѣ, Князь Фицъ-Джеймсъ произнесъ рѣчь, въ которой порицалъ настоящую политику Франціи. По сему поводу вчера Президентъ Совѣта въ отвѣтъ на сіе сказалъ между прочимъ слѣдующее:

„Съ сей кафедрѣ вы слышали вчера, Господа, оскорбительныя и смѣлыя рѣчи противу великодушной Англійской націи. Я не намѣренъ утверждать противнаго, а только желаю вамъ представить дѣла въ дѣйствительномъ ихъ видѣ. Главнымъ основаніемъ нашей политики, было и есть сохранить миръ, ибо симъ только образомъ представляется возможность пользоваться плодами послѣдней нашей революціи. Что подобная система не каждому по сердцу, охотно соглашаюсь. Кто на пр. желалъ республики, тому не понравилась политика мира и умѣренности. Я несогласенъ съ тѣмъ мнѣніемъ, что между Англїею и Франціею существуетъ непримиримая ненависть, ибо исторія показываетъ намъ, что недоброхотство между народами не бываетъ такъ закоренѣлымъ, какъ полагаютъ. Хотябы мы въ прочемъ послѣ революціи нераздѣляли подобнаго мнѣнія, не ужели никакъ не должно намъ прїобрѣсть себѣ союзника въ народѣ, который 40 лѣтъ сражался противу Франціи. Невѣроятно, чтобы случилась какая либо война, если только Англія и Франція будутъ сближены; и потому первая побѣда, каковую мы должны были одержать для утвержденія нашей системы, была побѣда надъ Англійскимъ народомъ. Мы исключительно къ сему стремились. Насъ упрекали, что для союза съ Англїею мы пожертвовали существенными выгодами Франціи: ибо помянутое Государство никогда не будетъ нашимъ чистосердечнымъ другомъ. Изъ сего можно заключать, что Князь Фицъ-Джеймсъ, по крайней мѣрѣ 25 или 30 лѣтъ не видѣлъ Англїи.“

— Книгиня Ливенъ отправилась въ Валенсе, чтобы посѣтить Князя Таллейрана, который желалъ хоть разъ еще видѣть ее предъ смертію своею. Докторъ Коаннъ туда призванъ пользоваться больнаго.

— Изъ Тулона увѣдомляютъ отъ 28-го Мая, что по повелѣнію Военнаго Министра, тамъ готовится 15 блокгаузовъ, которые вскорѣ будутъ готовы и отправлены въ Африку. Кромѣ сего назначены четыре транспортныя корвета, для перевоза еще 2,000 чел. въ лагерь при Тафнѣ.

— Изъ Шербурга увѣдомляютъ, что Адмиралтейскій Совѣтъ принялъ планъ для учрежденія въ семъ городѣ военнаго порта. Это весьма важное обстоятельство для сего города, извѣстнаго по своей славі. (G.C.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 11-го Мая.

Свадебное празднество Принцессы Миримагъ происходило, какъ и за два предъ симъ года, на долині Долмабагдже и ближайшихъ холмахъ, заставленныхъ палатками. Танцы по канату, конныя представленія и пиршества, даваемые по очереди Шеикамъ Улемамъ, Государственнымъ чиновникамъ четырехъ классовъ, и Начальникамъ духовенства народовъ, состоящихъ подъ скипетромъ Оттоманскимъ, составляли публичныя увеселенія въ день, а вечеромъ освѣщеніе домовъ и дворцовъ на Босфорѣ, искусственныя огни зажигаемыя на большой площади предъ жилищемъ Султана, приводили въ удивленіе собравшихся со всѣхъ окрестностей туземцевъ и многіхъ иностранцевъ. 3-го Мая назначено было для Дипломатическаго Корпуса. Всѣ Иностранныя Посланники съ супругами и отчасти лицами, принадлежащими къ посольству, собрались около 4 часовъ по полудни близъ Долмабагдже, смотрѣть на танцы по канату и конныя представленія, а потомъ для угощенія

кѣмъ сіе знайдowało около 600 особъ. Уважано, иъ Pan Thiers okazywał się dosyć zimnymъ dla Ambassadora Angielskiego, a przeciwnie wiele rozmawiał z Hrabią Pahlenem.

— Chociaż tu wiele mówią o tém, że Xiążęta Orleans i Nemours mają zamiar zaślubić Xiężniczki Niemieckie; przecież nie zbywa i na takich, którzy mniemają, że celemъ ichъ podróży jestъ pozyskanie ręki Xiężniczki Berry. Planemъ tymъ mają się trudnić PP. Blaccas, pewien Niemiecki Minister i P. Thiers.

— Słychać, iъ tu przybędzie Król Grecki.

— Zdaje się, iъ uzbrojenia w Szwecyi nie podobają się Anglikóm. Lord Granville unika widocznie towarzystwa Pana Lövenhielm, Posła Szwedzkiego, który ciągle w ścisłychъ stosunkachъ z Hrabią Pahlenemъ zostaje.

— Pan Thiers nie zdaje się byдъ zupełnie zadowolonymъ z postępowania Pana Rayneval. Szczególnie nie podoba się pierwszemu chętność i duma drugiego. Byдъ łatwo może, iъ miejsce Pana Rayneval w Mадrycie, зайmie Pan Mignet, znany historyk, przyjaciel Pana Thiers. (D. P.)

— Zawczora w Izbie Deputowanychъ przy naradachъ nadъ budżetemъ, miałъ mowę Xiąże Fitz-James, w której naganiałъ terazniejszą politykę Francyi. Z tego powodu, zabrawszy głosъ dnia wczorayszego, odpowiedziałъ na to Prezes Rady Ministrów, między innemi co następuje: „Z tey tu mównicy słyszeliście, Panowie, dnia wczorayszego uszczypliwe i gwałtowne mowy, wymierzone szczególnie przeciwko wspaniałomyślnemu narodowi Angielskiemu. Nie jestъ zamiaremъ moimъ przeciwniémъ występować twierdzeniem; chcę tylko WPa-nómъ przedstawić rzeczy, jakimi są w istocie. Główną zasadą naszej polityki, było i jestъ utrzymanie pokoju; ponieważ tymъ tylko sposobemъ otwiera się możliwośćъ uchwycenia owocówъ ostatniej rewolucyi naszej. Że podobny systemъ nie każdemu jestъ do smaku, chętnie daję wiarę. Kto np. wzdychałъ za rzeczą-pospolitą, temu nie mogła się podobać polityka pokoju i umiarkowania. Nie mogę ja przestać na twierdzeniu, że między Anglią i Francją, istnieje niewygasła nienawiść: bo historia uczy nas, że niechęci między narodami nie są takъ trwałe, jakъ dotądъ mniemano. Chociażbyśmy zresztą po rewolucyi nie podzielali podobnego zdania, czyliż nie wypadało namъ koniecznie zapewnić sobie sprzymierzenia w narodzie, który przezъ latъ 40 walczyłъ przeciwko Francyi? Niepodobnieństwo jakiegobądź woyny byłoby zbytъ widocznémъ, byleby tylko Anglia i Francya zbliżyły się do siebie; pierwszémъ przeto podbiciemъ, jakie namъ dla utwierdzenia systematu naszego zrobić należało, było podbicie Angielskiego narodu. Do tegośmy wyłącznie zmierzali. Uczyniono namъ zarzutъ, że dla przymierza z Anglią, poświęciliśmy rzeczywisty interesъ Francyi, ponieważ rzeczonу krajъ nigdy szczerymъ przyjacielemъ naszymъ nie będzie. Z podobnego twierdzenia wnosić się godzi, że Xiąże Fitz-James, najmniej od latъ 25 albo 30 nie widziałъ wcale Anglii.“

— Xiężna Lievenъ pojechała do Valençay dla odwiedzenia Xięcia Talleyrand, który życzyłъ sobie widzieć ją choćъ razъ jeszcze przedъ śmiercią. Doktor Coigny zostałъ tamъ powołany dla zajęcia się leceniemъ chorego.

— Donoszą z Tulonu, pod d. 28 Maja, że z rozkazu Ministra woyny przyspasabiają w porcie tamtejszymъ 15 blockhausów, które w jakъ najkrótszymъ czasie mają być gotowe i do Afryki posłane. Wyznaczono próczъ tego cztery korwety przewozowe na przewiezienie jeszcze 2,000 ludzi do obozu pod Tafną.

— Donoszą z Cherbourga, że rada Admiralicji przyjęła planъ założenia w témъ mieście portu militaryjnego. Jestto ważna okoliczność dla tego, że sławy swojej słynącego miasta. (G.C.)

ТУРСЯ.

Konstantynopol, dnia 11 Maja.

Uroczystośćъ заślubinъ Xiężniczki Mirimah, odbywała się jakъ przedъ dwiema laty na dolinie Dolmabagdze i przyległychъ wzgórzachъ, napętnionychъ namiotami. Tańce na linie, sztuki jezdne i ucztы, dawane kolejno dla Szeikow, Ulemów, urzędnikówъ krajowychъ czterechъ klass, i naczelnikówъ duchowieństwa narodów, zostającychъ podъ berłemъ Otomańskimъ, przykładały się we dnie do zabawъ publicznychъ, a wieczoremъ oświecenie domówъ i pałacówъ na brzegu Bosforu i ognie sztuczne spalone na wielkimъ placu przedъ mieszkaniemъ Султана, wzbudzały podziwienie krajowcówъ, przybyłychъ ze wszystkichъ okolic, orazъ wielu obecnychъ cudzoziemcówъ. Dzień 3-ci Maja, byłъ przeznaczony dla Ciała Dyplomatycznego. Wszyscy Posłowie zagraniczni z małżonkami swemi i częścią osób, należącychъ do poselstwa, zgromadzili się około godziny 4-tej po południu w kiosku przedъ Dolmabagdze, celemъ widzenia tańcówъ na linie i sztukъ konnychъ, a potemъ znajdowania się na świetnej uczoie, dla nichъ danej. Wielki Wezyr, Seraskier,

нія ихъ на блистательномъ пиршествѣ, для нихъ даномъ. Великій Визирь, Сераскиръ, Хозревъ-Паша, Капитанъ-Паша, Султанскій зять Саидъ-Паша, Министры Внутреннихъ и Иностранныхъ Дѣлъ, а также и нѣкоторые другіе чиновники Государства принимали гостей. Въ 6 часовъ началось пиршество на 100 особъ, подъ великолѣпнымъ наметомъ. Особенно обращалъ вниманіе новый серебряный сервизъ, который Султанъ велѣлъ сдѣлать въ Парижѣ, и который въ первый разъ нынѣ былъ употребленъ. Вокругъ намета развѣвали флаги всѣхъ народовъ; какъ скоро стало смеркать, засѣли яркіе огни. Послѣ сего пиршества, истинно Султанскаго, въ продолженіе коего музыка играла превосходныя арии изъ Италіанскихъ оперъ, общество опять обратилось въ кіоскъ, смотреть на фейерверкъ, коимъ кончилось торжество сего дня.

— Извѣстно, что по окончаніи празднествъ обрученія Султанши *Миримагъ*, *Тагиръ*-Паша Великій Адмиралъ отплылъ съ своимъ флотомъ. Съ начала полагали, что онъ отправится въ Триполь, но какъ онъ не взялъ съ собою находящагося здѣсь бывшаго Министра Бея изъ Триполя *Глассунъ-Хиса*, а сверхъ того даны ему запечатанныя повелѣнія, кои позволено ему открыть на Средиземномъ морѣ, то изъ сего и заключаютъ, что онъ не поплыветъ въ Триполь, но съ своею эскадрою останется наблюдать при Африканскихъ, или Азіатскихъ берегахъ.

— Здѣсь удивило всѣхъ неожиданное прибытіе изъ Триполя въ Стамбулъ Англійскаго Консула Г-на *Варрингтона*. Говорятъ, что ему поручено ходатайствовать объ уплатѣ долга, сдѣланнаго Трипольскою Регенцією, что въ сіе время Портъ не было бы пріятно.

— Изъ Персіи получены здѣсь депеши Турецкаго Посланника въ продолженіе 19 дней. Шахъ намѣренъ завоевать край Гератъ и Кивасъ, и на сей предметъ 30,000 Персіянъ выступило въ Хорассану. Во всей Персіи царствовало спокойствіе. Шахъ, желая явить опыты успѣховъ образованности, велѣлъ открыть свой гаремъ и всѣхъ находящихся въ немъ невольницъ выпустить. Всѣ Персидскіе Вельможи послѣдовали сему примѣру, а жители Тегерана не хотѣли вѣрить глазамъ своимъ, когда ворота дворца первый разъ отворились для сихъ несчастныхъ. Извѣстіе сіе въ Турціи и на всемъ Востокѣ произвело большое впечатлѣніе. Въ Перѣ полагали, что и Султанъ вскорѣ послѣдуетъ сему примѣру.

18 го Мая.

Порта получила изъ Босніи удовлетворительныя извѣстія, въ слѣдствіе коихъ агентъ Князя *Милоша* увѣдомленъ, что уже не нужны военныя предпріятія съ его стороны противу Босніи.

— По донесеніямъ изъ Смирны отъ 14-го ч. с. м., Капитанъ-Паша прошелъ уже Дарданеллы, направляя плаваніе въ Триполь.

— Князь Самосскій *Вогоридесъ*, непрерывно пользуется большимъ уваженіемъ Султана, и ежедневно занимается въ дворцѣ Порты. Отъ своего зятя Князя *Стурдзы*, представилъ онъ Султану *Миримагъ* весьма драгоценныя подарки. Подобныя подарки препроводили ей также Князья *Милошъ* Сербскій и *Гика*, Правитель Валахіи.

— *Лордъ Понсонби* получивъ депешу изъ Лондона чрезъ Мальту, отправилъ отъ себя чрезъ Смирну поспѣшно другую въ Мальту. (G. C.)

— Празднества по случаю обрѣзанія Османскихъ Принцевъ *Абдуль-Мелида* и *Абдуль-Ацица* начались 9-го ч. въ долину прѣсныхъ водъ, откуда на Босфоръ представляется плавнительный видъ. По чрезвычайному великолѣпію и разнообразію увеселеній заслуживаютъ оныя особенное вниманіе. На обширнѣйшемъ пространствѣ выстроено было, по обыкновенію, множество палатокъ, между которыми отличались палатки Визиря и другихъ Вельможъ, находившіяся прямо противъ новаго Султанскаго загороднаго дворца. Здѣсь показывали свое искусство плясуны по канату и представлены другія зрѣлища, любимыя Турками. Особенное заслуживала вниманіе компанія Тунисскихъ фигляровъ, удивлявшихъ необыкновенною силою и проворствомъ. Ночью на высотѣ подлѣ Султанскаго намета зажжены были фейерверкъ и всѣ дома и дворцы по обѣимъ сторонамъ пристани были превосходно освѣщены. Обрѣзаніе Принцевъ совершено 10-го ч. въ особенно устроенномъ на этотъ случай зданіи, а въ слѣдующій день обрѣзаны 4,000 мусульманскихъ мальчиковъ, изъ коихъ каждый получилъ отъ Султана подарокъ въ 100 піастровъ. Въ продолженіи этого времени знатнѣйшія особы попеременно давали пиршества и взаимныя угощенія. Особенно замѣчательно, что обучающіяся въ школахъ дѣти, различныхъ исповѣданій, проходили въ церемоніи въ одинаковыхъ нарядахъ, попарно и пѣли молитвы за благоденствіе Сул-

Chosrew Басза, Капитан Басза, зięцъ Султана *Said* Басза, Министрове справъ внутреннихъ и заграничныхъ, oraz niekѣtorzy inni urzędnicy krajowi, czynili honory. O godzinie 6tej zaczęła się uczta na 100 osób pod wspianiatym namiotem. Szczególniejszą zwracał uwagę nowy serwis srebrny, który Sułtan kazał robić w Paryżu, i który użyto pierwszy raz przy tej okoliczności. Naokoło namiotu powiewały chorągwie wszystkich narodów; gdy zmierzchno, oświecono rzeżnistem światłem. Po tej, prawdziwie Sułtańskiej uczcie, w ciągu której muzyka grała ulubione arie z oper włoskich, udało się towarzystwo powtórnie do kiosku dla widzenia ogniów sztucznych, które uroczystość tego dnia zakończyły.

— Jak wiadomo, zaraz po ukończonych uroczystościach zaślubin Sułtanka *Mirimah*, wypłynął *Tahir* Басза wielki Admirat z flotą swoją. Mniemano z początku, że uda się do Tripolu, że jednak nie zabrał z sobą bawiącego tu byłego Ministra Beja z Tripolu *Glassun Chiis*, a prócz tego udzielono mu rozkazy zapieczętowane, których otwarciu dopiero na Szródziemnym morzu było dozwolone; wnoszą więc ztąd, że nie poptynie do Tripolu, ale z eskadrą swoją pozostanie na obserwacyi przy wybrzeżach Afrykańskich lub Azyatyckich.

— Zdziałoło wszystkich niespodziewane przybycie z Tripolu do Stambułu, tamecznego Konsula Angielskiego Pana *Warrington*. Mówią, że ma zlecenie upomnieć się o zapłacenie długu, przez Rejencyą Tripolitańską zaciągniętego, ooby w tej chwili nie było Portie na rękę.

— Z Persyi nadeszły tu depesze Ambassadorsa Turckiego w przeciagu dni 19-tu. Szach przedsięwziął podbić kraje Herat i Khivas, i w tym celu 30,000 Persów wyruszyło ku Chorassan. W całym państwie Perskim panowała spokojność. Szach, chcąc dać dowód postępu cywilizacyi, kazał swój harem otworzyć i wszystkie w nim znajdujące się niewolnice, na wolność wypuścić. Wszyscy wielcy panowie perscy, poszli za tym przykładem, a mieszkańcy Teheranu nie chcieli swym oczom uwierzyć, gdy bramy pałacu otworzyły się pierwszy raz dla tych nieszczęśliwych. Wiadomość ta sprawiła w Turcyi i na całym Wschodzie wielkie wrażenie. W Pera sądzono, że i Sułtan przykłada tego wkrótce naśladować będzie.

Dnia 18.

Порта otrzymała zaspakajające doniesienia z Bосніи, w skutku których zawiadomiła Ajenta Xięcia *Milosza*, że nie są już potrzebne wojenne demonstracye ze strony tegoż przeciwko Bосніи.

— Podług doniesień ze Smirny, daty 14-go b. m., Kapudan Басза przepłynął już Dardanelle, udając się ku Tripolowi.

— Xiąże wyspy Samos, *Vogorides*, zostaje stale w wielkich wzglęдах u Sułtana i codziennie pracuje w pałacu Porty. Ze strony swojego zięcia, Xięcia *Stourdzy*, ofiarował Sułtance *Mirimah* bardzo kosztowne dary. Podobne dary przesłali jej także Xiąże *Milosz*, Rządca Serwii i *Ghika* Rządca Wołoszczyzny.

— *Lord Ponsonby*, otrzymawszy depeszę z Londynu przez Malte, posłał inną ze strony swojej, śpiesznie przez Smirnę do Malty. (G. C.)

— Obchody z okoliczności obręzania Osmańskich Xiążąt *Abdul-Memida* i *Abdul-Azisa*, zaczęły się dnia 9-go na dolinie Wód Stodkich, z kął na Bosfor zachwycający wychodził widok. Dla nadzwyczajnej wspaniałości i rozmaitości zabaw, zasługują na szczególną uwagę. Na wielkiej rozległości, wystawiono było, podług zwyczaju, mnóstwo namiotów, między którymi najbardziej się odznaczały namiot Wezyra i innych magnatów, znajdujące się naprzeciw nowego wiejskiego pałacu Sułtana. Tu okazywali swą zręczność tancerze na linie, i dane były inne widowiska, ulubione przez Turków. Na szczególną zasługuje uwagę kompania Tunetańskich figlarzy, którzy zadziwiali niezwykłą siłą i zręcznością. W nocy na wysokości namiotu Sułtańskiego, spalony był fajerwerk, a wszystkie domy i pałace po obu stronach przystani, rzeżisto były oświecone. Obręzanie Xiążąt dopełniono dnia 10-go w osobno wystawionym na ten cel gmachu, a nazajutrz obręzano 4,000 muzułmańskich synów, z których każdy otrzymał od Sułtana w podarunku po 100 piastrow. W przeciagu tego czasu, znakomitsze osoby dawały uczty i wzajemne przyjęcia. Szczególniej godnym jest uwagi, że uczęce się w szkole dzieci różnyh wyznań, przechodziły ceremonialnie w jednolitych ubiorach parami i śpiewały pienia za pomyślność Sułtana i jego familii. Ostatniego dnia, t. j. wczora, zaproszeni byli Posłowie zagraniczni z niektórymi urzędnikami, do pierwszych czterech Ministrów na obiad, przygotowany podług zwy-

тана и его Фамиліи. Въ послѣдній день, т. е. вчера приглашены были Иностранные Посланники съ нѣкоторыми ихъ чиновниками на обѣдъ къ первымъ членамъ Министровъ. Приготовленный по Турецкому обычаю обѣдъ начался въ 6 часовъ, и въ заключеніе сожженъ былъ великолѣпный фейерверкъ.

(A. P. S. Z.)

22-го Мая.

Подробности о заключеніи Англійскаго купца *Чоргиля*, объясняются слѣдующимъ образомъ. Пособъ несчастнаго случая, какъ онъ подстрѣлилъ Турецкаго мальчика, сбѣжали къ нему во множествѣ Музульмане, обезоружили его, повалили на землю, и ужасно его избили. Такъ оставленный на полъ никакъ не могъ онъ встать съ земли и дотолъ лежалъ, пока нѣкто изъ проходящихъ надъ нимъ не сжалился. Принесенный въ ближайшій домъ, просилъ призвать къ нему лекаря, но жители вмѣсто того, чтобы исполнить сіе желаніе, пошли къ Кадію, домогаясь, чтобы онъ судилъ его. Кадіи, между тѣмъ отправивъ Англичанина въ темницу, о всемъ происшествіи уведомилъ высшее начальство, которое хотя и велѣло пользоваться его лекаремъ, но едва ему сдѣлалось лучше, онъ привезенъ въ Стамбуль, и отданъ тамошнему верховному Судьи. Англичанинъ настоятельно требовалъ, чтобы его препроводили къ посольству его націи, подъ коего покровительствомъ онъ находился; при томъ обзывался, вылечить на свой счетъ раненнаго мальчика, но сей между тѣмъ отъ полученныхъ ранъ умеръ. Англичанинъ не слушалъ, осудили его на всю жизнь на галеры, и тотчасъ туда отправили. Тамъ, находясь восемь дней, нашелъ случай извѣстить о семъ происшествіи свое посольство, а *Лордъ Понсонби* тотчасъ его требовалъ, какъ подданнаго Англійи. Но Порта отказала въ его выдачѣ и велѣла отослать его въ дальнѣйшую темницу. Огорченный подобнымъ поступкомъ *Лордъ Понсонби*, усугубилъ усилія и послалъ нѣсколько нотъ *Рейсъ-Еффендію*, а когда все сіе не имѣло успѣха, отправилъ гонца въ Лондонъ, требуя разрѣшенія: какъ поступить въ такомъ случаѣ? Сколь ни мажоритарнымъ кажется сіе происшествіе, однако оно можетъ произвести весьма важныя слѣдствія по той причинѣ, что несмотря на одно наказаніе Г-на *Чоргиля*, здѣсь предстоитъ главный вопросъ: будутъ ли Англійскіе подданные пользоваться правами, по силѣ заключенныхъ трактатовъ имъ предоставленными, коими пользуются всѣ безъ изыятія Франки, т. е. будутъ ли они оставаться подъ вѣдомствомъ своихъ Посланниковъ и Консуловъ, или должны быть судимы Турецкими властями. Если Порта не окажется въ семъ случаѣ повиновенія, должно опасаться, чтобы въ Лондонѣ не прибѣгнули къ нужнымъ мѣрамъ.

Лордъ Понсонби хоти отправилъ къ своему Правительству съ вопросомъ: какъ поступить на счетъ донныхъ содержащихся подъ стражею Англійскаго купца *Чоргиля*, однако потомъ, не ожидая отвѣта изъ Лондона, думалъ требовать паспортовъ къ отъѣду. Уже приготовлялся онъ оставить Стамбуль, какъ представители Россійскій, Австрійскій, Прусскій и Французскій приняли участіе въ семъ дѣлѣ, стараясь склонить Порту, къ желаніямъ Англійскаго Посланника. Сіе исполнилось, и такъ *Лордъ Понсонби* остался между тѣмъ на мѣстѣ, но онъ требуетъ удовлетворенія, т. е. удаленія отъ должности *Рейсъ-Еффендія*, ибо онъ не взирая на существующіе договоры, велѣлъ заключить Англійскаго подданнаго и отправить на галеры. Къ такому требованію *Лорда*, наиболее были поводомъ, угрозы Англійскихъ купцовъ, находящихся въ Стамбуль, что они въ противномъ случаѣ всѣ отсюда удалятся, избѣгая слѣдствій Турецкаго самоуправства. *Чоргиль*, какъ сказано освобожденъ, но это не удовлетворительно еще для *Лорда Понсонби*.

Смирна, 4-го Мая.

Французскій Адмиралъ *Масье де Клервалъ*, началъ крейсировать съ своими кораблями на Архипелагѣ. Австрійскій Адмиралъ *Дандоло*, также оставилъ нашъ портъ, и отправился въ Навплию. — Митленскій Губернаторъ велѣлъ тамошній укрѣпленія привести, какъ можно лучше, въ оборонительное состояніе. (G. C.)

ГРЕЦИЯ.

Афины, 30-го Апрѣля.

Македонская колонія въ Ателантѣ, и строящійся вновь городъ на мѣстѣ прежней Спарты, возрастаютъ; въ первую особенно переходить много колонистовъ изъ Македоніи. (G. C.)

РАЗНЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Сухопутныя и морскія силы Египетскаго Паши *Мегемета Али*.

Въ Египтѣ находятся 27,000 чел., въ Сennaарѣ и

счаю турецкаго, о godzinie 6-tey, a na zakończeniu spalony był wspaniały fajerwerk. (A.P.S.Z.)

Дня 22-го.

Сzczególныя о уwięzieniu kupca angielskiego *Churchil*, są w ten sposób do sprostowania. Po nieszczęśliwym wydarzeniu, że on podstrzelił Turckiego chłopca, nadbiegli do niego Muzułmanie w znaczney liczbie, rozbroili, powalili go na ziemię i skatowali okrótne. W takim stanie zostawiony na polu, nie mógł się podnieść z ziemi, i leżał tak długo, dopóki ktoś z przechodzących nie zlitował się nad nim. Zniesiony do najbliższego domu, prosił, aby mu przywołano lekarza; ale mieszkańcy, zamiast uczynienia zadosyć temu żądaniu, poszli do Kadego, domagając się, aby wydał na niego wyrok. Kadę odesłał tymczasem Anglika do więzienia i donosił o całym zdarzeniu wyższej zwierzchności, która kazała wprawdzie opatrywać go lekarzowi, ale zaledwie zaczął się mieć lepiej, przywieziono go do Stambułu i oddano tamecznemu wielkiemu sędziemu. Anglik domagał się jak najsilniey, ażeby był wydany poselstwu swego narodu, pod którego jurysdykcją zostawał; zapewnił przy tém, że nie omieszka łożyc na leczenie nieszczęśliwego chłopca, którego postrzelił, ale ten umarł tymczasem z ran odniesionych. Nie wysłuchano przełożen Anglika, osądzono go na całe życie do galer i natychmiast odesłano. Tam zostając przez 8 dni, znalazł nareszcie sposobność, donieść poselstwu o swoim nieszczęściu, a *Lord Ponsonby* nie omieszkał reklamować go natychmiast, jako poddanego Anglii. Tymczasem Pорта odmówiła wydania i dotąd wzbrania się uporczywie, Anglika zaś do odleglejszego więzienia odwieść kazała. Rozgniewany tém postąpieniem *Lord Ponsonby*, podwoił usiłowania i kilka nót przesał *Reis-Effendemu*, a gdy to wszystko nie skutkowało, wysłał gońca do Londynu, żądając instrukcyi, jak ma dalej w tej sprawie postąpić. Jakkolwiek mało znaczącym bydy się zdaje to wydarzenie, może jednak bardzo ważne skutki pociągnąć za sobą, z tej przyczyny, iż bezwzględnie na samo ukaranie Pana *Churchil*, idzie tu o główną zasadę, czyli poddanym angielskim, mają służyć lub nie, przywileje, zastrzeżone traktatami, w używaniu których, są wszyscy bez różnicy Frankowie, to jest: czy zostają pod jurysdykcją swych Posłów i Konsulów, czyli też przez władze Turckie sążeni bydy mają. Jeżeli Pорта nie będzie chciała w tym względzie okazać uległości, trzeba się obawiać, aby nie postanowiono w Londynie, chwycić się stosownych środków.

Lord Ponsonby posłał wprawdzie z zapytaniem do Rządu swego, jak ma postąpić względem dotąd uwięzionego kupca Angielskiego *Churchil*, jednakże namyślił się potem, nie oczekując na odpowiedź z Londynu, zażądać pasportów do wyjazdu. Już gotował się do opuszczenia Stambułu, ale Reprezentanci Rosyji, Austrii, Pruss i Francyi wdali się w rzecz tę, usiłując nakłonić Portę do uczynienia zadosyć żądaniom Posta Angielskiego. To nastąpiło: jakoż *Lord Ponsonby* pozostaje tymczasem na swoim miejscu, ale żąda głośney satysfakcyi, to jest: oddalenia z urzędu *Reis-Effendego*, ponieważ on to, nie bacząc na istnące traktaty, rozkazał uwięzić angielskiego poddanego i odesłał go do galer. Do podobnego żądania znalazł się *Lord* tém słuszniey powodowanym, iż w razie przeciwnym, zagrozili kupcy angielscy, osiadli w Stambule, że wszyscy oddalą się z tego miejsca, unikając skutków dowolności Turckiey. *Churchil* został, jak się wyżej powiedziało, na wolność puszczony, ale to nie zaspokaja *Lorda Ponsonby*.

Смирна, 4-го Мая.

Адмиралъ Французскій *Массьеу де Клервалъ*, zaczął z okrętami swymi krążyć po Archipelagu. Адмиралъ Австрійскій *Дандоло*, także opuścił port nasz i udał się do Nauplii. — Губернаторъ Митылену rozkazał tameczne fortyfikacje przyprowadzić do najlepszego stanu obrony. (G. C.)

ГРЕЦИЯ.

Афины, dnia 30 Kwietnia.

Osada Macedońska w Atelante i nowe budujące się miasto na miejscu dawney Sparty, szybkich doznają postępów; do pierwszej szczególniey wydała się mnóstwo osadników z Macedonii. (G. C.)

РОЗМАІТЕ ВІДОМОСТІ.

Лондонскія і морскія сили Басшы Египту *Mehmeda-Ali*.

W Egipcie znajduje się 27,000 ludzi, w Sennaarze (2)

Кордофанъ 6,300, въ Сиріи 47,300, въ Кандіи 6,300, въ Геджасъ и Іеменъ 12,900 чел., всего 100,500 чел. регулярныхъ, и, сверхъ того, около 13,450 чел. нерегулярныхъ войскъ. Египетскій флотъ состоитъ изъ восьми линійныхъ кораблей, въ 110 пушекъ; три корабля, подобной же величины, еще не спущены на воду; сверхъ того, пять линійныхъ, въ 102, 90 и 84 пушки; пять фрегатовъ, отъ 50 до 60 пушекъ, и одинъ неоконченный; съ пятнадцатью мелкими судами, весь флотъ простирается до 37 военныхъ кораблей. (Р. И.)

— Въ Мадридѣ разсказываютъ слѣдующіе анекдоты о Г-нѣ *Мендизабалѣ*. Когда многіе друзья *Мендизабалы* уговаривали его, чтобы онъ оставилъ свое намѣреніе, понуждать выдти въ отставку *Кесаду* и другихъ Генераловъ, то онъ отвѣчалъ: „Не перемѣню этого намѣренія, хотябы меня Королева просила о томъ на колѣнахъ.“ Далѣе говорятъ, что онъ подавая прошеніе Королевы объ увольненіи своемъ, будто бы выразился такъ: Настоящіе обстоятельства, весьма сходствуютъ съ тѣми, которыми *Карлу X* стоили Короны, и заставили его удалиться въ заточеніе. На сіе отвѣчала Королева съ жаромъ: „Нѣтъ, нѣтъ! Настоящая причина несчастія *Карла X*, была готовность, съ кою подписывалъ онъ постановленія, подобныя тѣмъ, которыми вы мнѣ ежедневно предлагаете.“ (А.Р.С.З.)

— Извѣстной писательницѣ, Герцогинѣ *Абрантской*, была сдѣлана недавно трудная операція въ правой рукѣ; она была совершена благополучно, и Герцогиня вытерпѣла ее съ твердостью. Она опять въ состояніи употреблять руку для своихъ литературныхъ занятій.

— Изъ послѣдняго годового отчета Американскаго Общества трезвости (*Temperance-Society*) видно, что въ каждомъ Штатѣ Северо-Американскаго Союза находится центральное собраніе, и что подъ ихъ вѣдѣніемъ находятся 8,000 мѣстныхъ собраній. Собранія сія распространились и на корабли; ибо уже болѣе нежели на 1,200 Американскихъ корабляхъ запрещено употребленіе водки. (С П.)

Добровольный рекрутъ.

При рекрутскихъ нашихъ наборахъ не рѣдко случается, что младшіе или холостые братья, соглашались идти въ рекруты вмѣсто старшихъ семейныхъ. Такіе примѣры самоотверженія братской любви достойны похвалы и уваженія; но при послѣднемъ наборѣ на островъ *Эзелъ*, одинъ молодой крестьянинъ, именемъ *Индрикъ*, сынъ бѣдной вдовы, оказалъ необыкновенное благородство и нѣжную любовь сыновнюю, которая достойна сдѣлаться извѣстными.

Очередь въ рекруты, по жеребью досталась одному, за годъ предъ тѣмъ женившемуся крестьянину. Онъ оказался годнымъ и Присутствіе положило принять его. Молодая жена его съ двухмѣсячнымъ младенцемъ на рукахъ, прощаясь съ своимъ кормильцемъ, заливала горкими слезами своего сироту. И отецъ плакалъ; но, готовый исполнить долгъ свой, онъ утѣшалъ, какъ могъ, горемычную жену и шель въ пріемную. Вдругъ, молодецъ *Индрикъ*, выступивъ изъ круга бывшихъ при томъ крестьянъ, сказалъ: „Нѣтъ, не быть въ сиротствѣ молодой женкѣ и безпомощному младенцу. У моей матери останется младшій братъ — она будетъ призрѣна; я иду за очереднаго!“ Обрадованная такъ неожиданно жена очереднаго, сначала не могла понять своего счастья, но послѣ первыхъ порывовъ радости, она пала къ ногамъ своего благодѣтеля, говоря: „Ты возвратилъ мнѣ мужа, а сѣдному сиротѣ отца, за это Богъ тебя наградитъ; а отъ меня прими эти сто рублей, припасенные на дорогу моему Якову; не откажи намъ въ этой милости.“ *Индрикъ*, подумавъ немного, сказалъ ей въ отвѣтъ: „Ладно, приму; отнеси эти деньги старухѣ матери моей, и скажи ей, что Господь благословилъ меня служить Царю и вмѣстѣ доставить родимой нѣкоторую помощь въ бѣдности.“

Это великодушіе и сыновная любовь глубоко тронули всѣхъ предстоящихъ; общество крестьянъ тутъ же сдѣлало добровольную складчину; каждый, даль, что могъ. Вышло сто рублей, которые были отданы добродушному *Индрику* на путь, и онъ, при общихъ благословеніяхъ отправился, веселый и довольный. Послѣ такого поступка можно быть веселымъ и довольнымъ!

Индрикъ добрый человекъ и добрый сынъ; онъ будетъ вѣрный слуга Царю; быть ему щастливымъ. (З. Г.)

Съ 1-го числа наступающаго мѣсяца Іюля, начинается подписка на 2-ю половину текущаго года. Цѣна съ пересылкою по почтѣ 5 р. 50 к. сер., безъ почты 4 р. 50 к. сер. Для жителей города Вильны принимается и на четверть года, цѣна 2 р. 25 коп. сер.

и Kordofanie 6,300, w Syrii 47,300, w Kandyi 6,300, w Hedzas i Yemenie 12,900 ludzi, w ogóle 100,500 ludzi regularnych, i, nadto, około 13,450 ludzi wojsk neregularnych. Flotta Egipska składa się z ośmiu liniowych okrętów o 110 działach; trzy okręty podobnejże wielkości, jeszcze nie spuszczone na wodę; oprócz tego, pięć liniowych o 102, 90 i 84 działach; pięć fregat od 50 do 60 dział i jedna nieukończona; z piętnastą mniejszych statków, cała flotta wynosi do 37 wojennych okrętów. (R. I.)

— Opowiadają z Madrytu następnę powieści o Panu *Mendizabal*. Gdy rozmaici przyjaciele *Mendizabala* namawiali go, ażeby rzekł się swego zamiaru, przymuszając do opuszczenia obowiązku *Quesadę* i innych Generałów, tedy odpowiedział: „Nie odmienię swojego postanowienia, chociażby mię o to prosiła Królowa na kolanach.“ Daley mówią, iż podając Królowey prośbę o swe uwolnienie, miał wyrazić: że okoliczności bardzo podobne do tych, które *Karolowi X-mu* kosztowały koronę i zmusiły go udać się na zesłanie. Królowa na to odpowiedziała z żywością: „Nie, nie, rzeczywista przyczyna nieszczęścia *Karola X-go* była gotowość, z którą podpisywał on postanowienia podobne tym, jakie mi *WPan* codziennie podajesz.“ (A.P.S.Z.)

— Sławney autorce *Xiężnie Abrantes*, nie dawno zrobiona była trudna operacya w prawey ręce, która wykonana została bardzo szczęśliwie i *Xiężna* wytrzymała ją z wielką stałością. Znowu jest w stanie używać rękę do nowych literackich zatrudnień.

— Z ostatniej roczney sprawy Amerykańskiego towarzystwa wstrzeźliwości (*Temperance-Society*) okazuje się, że w każdym stanie Północno-Amerykańskiego związku, znajduje się centralne zgromadzenie, i że pod ich wiedzą znajduje się 8,000 zgromadzeń miejscowych. Te zgromadzenia rozciągnęły się i na okręty; już bowiem więcej jak na 1,200 Amerykańskich okrętach zakazano używania wódki. (P.P.)

Dobrowolny Rekrut.

W rekrutkich naszych naborach nie rzadko się zdarza, że młódsi albo niezenni bracia, oświadczają się iść na rekrutów na miejsce starszych, mających familię. Podobne przykłady poświęcenia się własnego dla miłości braterskiej, godne są pochwały i szacunku; lecz przy ostatnim zaciągu na wyspie *Ezel*, młody jeden włościanin, imieniem *Indryk*, syn ubogiej wdowy, okazał nadzwyczajną szlachetność i tkliwą synowską miłość, które zasługują, ażeby uczynić je wiadomemi.

Koley w rekruty z losu dostała się jednemu włościaninowi, który się przed rokiem ożenił. Okazał się on zdatnym i Urząd postanowił go przyjąć. Młoda jego żona z dwómiesięcznym dziećciem na ręku, żegnając się ze swym mężem, gorzkimi łzami oblewała swego sierotę, i oyciec płakał; ale gotów pełnić swój obowiązek, pocieszał, jak mógł, stroskaną żonę i szedł do Izby Urzędu. Wtém młody *Indryk*, wystąpiwszy z koła będących przy tém włościan, rzekł: „Nie, nie powinna być sierotą młoda żona i potrzebujące pomocy dziećcie. U mojej matki pozostanie brat młódwszy — będzie ona opatrzoną; ja idę za kolejnego!“ Tak niespodzianie uradowana żona kolejnego rekruta, z początku, nie mogła pojąć swojego szczęścia, lecz po pierwszych uniesieniach radości, padła do nóg swojemu dobroczyńcy, mówiąc: „Powróciłeś mnię męża, a biednemu sierocie oycza, za to Bóg cię nagrodzi; a od mnię przyjmij te sto rubli, przygotowane na drogę mojemu *Jakóbowi*; nie odmów nam tey łaski.“ *Indryk*, pomyslawszy nieco, odpowiedział jej: „Dobrze, przyjmę; odnieś te pieniądze staruszce, matce mojej, i powiedz jej, że mi Bóg błogosławił służyć *Cesarzowi* i przy tém dać jakiegokolwiek wsparcie rodzicom w ich ubóstwie.“

Ta wielkość duszy i synowska miłość głęboko wzruszyły wszystkich przytomnych; zgromadzenie włościanskie w tymże czasie uczyniło dobrowolną składkę; każdy dał, co mógł. Zebrało się sto rubli, które oddane zostały dobremu *Indrykowi* na drogę, i on, przy powszechnych błogosławieństwach oddalił się wesóły i zadowolony. Po takim tylko postępku można być wesółym i zadowolonym!

Indryk, dobry człowiek i dobry syn, będzie wiernym sługą MONARCHY; niech będzie szczęśliwym! (G. R.)

Od dnia 1-go następującego miesiąca Lipca, zaczyna się prenumerata na 2-gie półrocze bieżącego roku. Cena zwyczajna z pocztą 5 rub. 50 kop., bez poczty 4 rub. 50 kop. srebrem. Na miejscu w Wilnie można prenumerować i kwartałowie, cena 2 rub. 25 kop. srebrem.